

tilgodeset. Herudover har mindretallet ønsket, at al tvangsansendelse bliver underkastet en nærmere analyse med det formål at reducere anvendelse af tvang.

Mindretallet kan på den baggrund ikke tilslutte sig flertallets betænkningssbidrag.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) vil ved 2. behandling redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) kan støtte lovforslaget og indstiller det af flertallet stillede ændringsforslag til vedtagelse ved 2. behandling, men vil i øvrigt ved denne redegøre for sin stilling til de af et mindretal stillede ændringsforslag.

Mindretallet tilslutter sig flertallets betænkningssbidrag.

Ændringsforslag

Til § 2

Af et *flertal* (S, KF, V, RV og KRF), tiltrådt af *justitsministeren*:

1) Ordet »psykiatrisk« udgår.

Af et *mindretal* (SF og CD):

2) Som nyt stykke indsættes efter stk. 1:

»Stk. 2. Ved indretning og drift af psykiatriske hospitaler skal der lægges afgørende vægt på at skabe sådanne forhold, at behov for anvendelse af tvang ikke opstår.«

Til § 3

3) *Stk. 3* affattes således:

»Stk. 3. Overlægen er ansvarlig for, at der i samarbejde med patienten og patientrådgiveren opstilles en tværfaglig behandlingsplan for enhver, der indlægges på psykiatrisk afdeling.«

Til § 4

4) I *stk. 1* indsættes som nyt punktum før 1. pkt.:

»Anvendelse af tvang i psykiatrisk behandling skal som hovedregel undgås.«

5) *Stk. 3* affattes således:

»Stk. 3. Anvendelse af tvang skal stå i rimeligt forhold til det, som søges opnået herved. Tvang må ikke anvendes i videre omfang, end hvad der er nødvendigt for at opnå det tilsigtede formål. Er mindre indgribende foranstaltninger tilstrækkelige, skal disse anvendes.«

6) *Stk. 4* affattes således:

»Stk. 4. Tvang skal udøves så skånsomt som muligt og med størst mulig hensyntagen til patienten, således at der ikke forvoldes unødigt krænkelser eller ulempe. Ydmygende, hånende eller anden nedværdigende behandling må ikke finde sted. Anvendelse af tvangsforanstaltninger og fysisk magt må ikke have karakter af afstraffelse eller iværksættes som reaktion på adfærd.«

7) Som nyt stykke indsættes efter stk. 4:

»Stk. 01. Sygehusejerne skal sikre passende uddannelse og løbende efteruddannelse af det psykiatriske behandlingspersonale.«

8) Som nyt stykke indsættes efter stk. 4:

»Stk. 02. Brevensur må ikke finde sted, medmindre det er hjemlet i retsplejelovens kapitel 71.«

Til § 5

9) Paragraffen affattes således:

»§ 5. Tvangsindlæggelse, jf. §§ 6-9, må kun finde sted, såfremt patienten er sindssyg eller befinder sig i en tilstand, der ganske må ligestilles hermed, og det vil være direkte uforsvarligt ikke at frihedsberøve den pågældende med henblik på behandling, fordi:

- 1) udsigten til helbredelse eller en betydelig og afgørende bedring af tilstanden ellers vil blive væsentligt forringet, eller
- 2) den pågældende frembyder en nærliggende og væsentlig fare for sig selv eller andre.

Stk. 2. Tvangstilbageholdelse, jf. § 10, må kun finde sted, såfremt patienten er sindssyg og